

Dvadsaata nedel'ia v období cez rok A

20. august 23

Mt 15, 21 – 28

Milé sestry a bratia v Kristovi

Hovorí sa, že mesiac medzi 15. augustom a 15. septembrom – teda ohraničený dvoma významnými mariánskymi sviatkami - je v istom zmysle mariánsky mesiac: aj viacerými ďalšími sviatkami si pripomínáme Pannu Máriu, jej úlohu v cirkvi. A cez Máriu si pripomíname aj úlohu ženy, matky v rodine, v spoločnosti. Materstvo by sme nemali povrchno obmedziť len na fyzické porodenie nového života. Napriek všetkým emancipačným snahám ono zostáva celoživotným poslaním – je poslaním, od ktorého závisí ďalšia generácia: závisí od neho nielen úroveň rodiny, ale aj úroveň spoločnosti. Tým nechcem povedať, že úlohou ženy je len materstvo, ale dnes je potrebné vrátiť viac úcty k tomu neviditeľnému, ťažko spredmetniteľnému vzťahu, ktorý predstavuje materstvo - pretože ono znamená predovšetkým vnútorný vzťah, poslanie srdca, ktoré vo zverených vzbudzuje odozvu k všetkému dôležitému, bez čoho by náš život bol len vonkajškovým.

V dnešný deň nám evanjelium pripomína matku, ktorá prosila o uzdravenie svojej dcéry. Pre Ježiša a učeníkov to mal byť výlet do cudziny – k stredozemnému moru, do kraja Týru a Sidonu. Ježiša ale pravdepodobne už predbehla jeho povest', ktorá už presahovala aj hranice Izraela. Pohanská žena k nevlôli učeníkov, ktorí si chceli užiť trochu pokoja, sa dožadovala pozornosti ich majstra. Ježiš najprv odmieta venovať sa tejto cudzinke a jej dcére. Ale vidiac jej materskú neodbytnosť, rozhoduje sa jej pomôcť.

Tak, či onak, táto žena svojou vetou o omrvinkách padajúcich zo stola pánov vyjadrila v skratke podstatu Ježišovho posolstva – venovať sa tým, ktorí sú zaznávaní, odstrčení, ktorí čakajú na odrobinky, ktoré padajú zo stola tých úspešnejších, slávnejších, uznávanejších. To bolo niečo, kvôli čomu prišiel aj Ježiš samotný. Zvestovať evanjelium, božie milosrdenstvo aj tým druhým, zaznávaným. Kananejská žena pripomenula, že božieho milosrdenstva je tak či tak dost pre všetkých - bez rozdielu. Len my samotní sa nesmieme vyvyšovať nad tých druhých, hľadať dôvody vzájomného delenia sa.

To bola aj podstata prvotnej cirkvi. Prví kresťania pochádzali z rôznych národov, z rôznych náboženstiev, z rôznych tradícií. A predsa Kristus, ktorý je základom, cirkvi spája tieto tradície do jedného spoločenstva, v ktorom prví kresťania vedeli zniesť aj vzájomné rozdiely. Ba dokonca naopak: pomáhali si navzájom, pomáhali osobitne tým, ktorí to potrebovali, slabším. Preto aj evanjelista dodal vážnosť udalosti dnešného evanjelia, preto ju pre nás zaznačil. Chcel nás, kresťanov všetkých generácií, povzbudiť aby sme aj my mali podobný otvorenejší postoj voči svetu, voči tým, ktorí sú iní, možno potrebujú našu pomoc, aby sme sa pritom nedali obmedziť pôvodom, farbou pleti, či jazykom.

Nie nadarmo hovoríme o Panne Márii ako o Matke cirkvi. Panna Mária svojim materstvom naznačuje a sprítomňuje nám spomínané materské poslanie. Materstvo nie je niečo, čo sa dá uskutočniť jedným rozhodnutím, zo dňa na deň, ako si to niekedy predstavujeme my muži. Materské poslanie je skôr celoživotná trpezlivá úloha pozostávajúca tak z drobných skutkov, ale predovšetkým z celoživotného vzťahu – z ktorého sa nikdy nevystupuje. Pápež Ján Pavol pripomínal, že v Panne Márii sa spájalo jej materstvo s panenstvom. A dodával, že panenstvo skutočne prežívané v podstate tiež znamená

materstvo, ale materstvo v duchovnej rovine. Má to byť duchovný postoj voči druhým, voči životu. Má to byť spomínaná dôverná otvorenosť voči druhým, voči všetkým deťom bez rozdielu, bez ohľadu na ich vlastnosti, danosti. Takéto otvorené srdce sa nedá odradiť jednou chybou, aj keď možno často sa opakujúcou. Práve preto materský princíp pomáha meniť svet, hoci neviditeľne, ale často oveľa silnejšie ako hrdinské mužské skutky.

Keď hovoríme o Panne Márii, ako o Matke Cirkvi, potom sa aj my máme učiť od nej podobnému vzťahu. Kresťanstvo chce byť o otvorenosti – napriek všetkému. Chce sa otvárať aj pre tých druhých, aj pre tých, ktorí sú ostatnou spoločnosťou zaznávaní. My kresťania máme v dnešnom svete byť tými, ktorí nestavajú ďalšie hranice, ktorých je už aj tak dosť. Naopak – máme byť (podľa vzoru Ježiša a jeho Matky) tými, ktorí napomáhajú vzájomnému porozumeniu ľudí.